

— Сѣя рѣпа, отговорилъ селянинътъ.

— За кого я сѣешъ?

— За себе си.

Дѣдо Господъ си заминалъ. На друга нива той видѣлъ другъ селянинъ. Запиталъ и него:

— Какво правишъ, побратиме?

— Сѣя рѣпа.

— За кого я сѣешъ?

— Една часть ще продамъ, за да прѣхраня семейството си, друга часть ще оставя за себе си, а третя часть мисля да раздамъ на сиромаситѣ.

На другата година първиятъ селянинъ изкопалъ само една рѣпа. Тя била доста голѣма, и можела да прѣхрани само единъ човѣкъ за цѣла година.

Дѣдо Господъ му благословилъ рѣпата да роди само едно зърно, защото селянинътъ я сѣялъ само за себе си.

На втория селянинъ се родило много рѣпа. Имало за семейството му, за него и за сиромаситѣ. Дѣдо Господъ така благословилъ рѣпата му, защото този селянинъ мислялъ съ трудътъ си да прѣхранва и другитѣ.

